

عنوان مقاله:

شهرسازی و برنامه ریزی شهری نواحی مرکزی ایران و بلایای طبیعی

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

جمیله توکلی نیا - استاد یار گروه جغرافیای دانشگاه شهید بهشتی

حسین بهبودی مقدم - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری

عزت الله زمانی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

بلایای طبیعی یکی از مشکلاتی است که انسان از دیر باز گرفتار آن بوده است و برای مقابله با آنها تدابیر زیادی دیده است که باعث کاهش خسارات ناشی از آنهاست. کشور ایران نیز به نوبه خود، از لحاظ بلایای طبیعی، یکی از بلاخیزترین کشورهای دنیا محسوب می شود. یکی از این بلایای طبیعی، توفان شن می باشد. از این رو این تحقیق حاضر روی 2 شهر از نواحی مرکزی ایران به منظور نشان دادن تجربیات آنان در مقابله با توفان شن انجام شده است. در این راستا از تصاویر ماهواره ای و مطالعات کتابخانه ای برای بررسی ویژگی های ژئومورفولوژی این مناطق استفاده شد. سپس با استفاده از مطالعات کتابخانه ای، ویژگی های شهرسازی آن ها در رابطه با شرایط ژئومورفولوژی این مناطق بررسی شد. ارزیابی نتایج نشان می دهد، با توجه به دشواری های طبیعی این مناطق از جمله وزش باد و توفان های شن ساکنین این نواحی سعی کرده اند به شیوه ها ی گوناگون با این شرایط مقابله کنند. که تجلی آن را در ویژگی های شهرسازی این مناطق مشاهده می کنیم. در واقع بین شهرسازی و شرایط محیطی این مناطق تناسب و هماهنگی وجود دارد، که در تکنیک های شهرسازی مانند بافت فشرده و متراکم، درونگرایی و حیات مرکزی، جهت گیری معابر، ایجاد فضای سبز و دیوار های بلند در اطراف مناطق مسکونی و سقف گنبدی این مناطق قابل مشاهده است.

کلمات کلیدی:

مناطق خشک، شهرسازی، ژئومورفولوژی، شهرهای مرکزی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544224>

